

Рим да ни няма

Едно страхотно преживяване с много емоции, чувства и спомени. Аз, Георги Еленков и Владислав Цеков имахме възможността да се срещнем и да общуваме с жизнерадостните и весели италианци, да затаим дъх пред красивите площади, да разгледаме многобройните фонтани, да се почувстваме като древни римляни в хилядите забележителности като Колизеум,



Катедралата Свети Петър, Музей Ватикана и Сикстинската капела, Пантеона. Чувството да се насладиш на гледката от вътрешността на Колизеума не може да се опише. Не съществуват думи, с които да изрази величествеността на статуите в Музей Ватикана или картините, цветовете и детайлите в Сикстинската капела. Да хвърлиш паричка във Фонтана ди Треви и да се снимаш с любимите хора на този невероятен фон, да се разхождаш из дългите и тесни улички на Рим, да разглеждаш магазинчетата за сувенири-СТРАХОТНО и ВЕЛИКО. Ние

почувствахме дъха на историята и шепота на времето. Ние не само се впуснахме в историческа разходка с нашия учител по история госпожа Василева, но и научихме много нови неща. Професорът по международно право в Университета в Рим Паоло Баргиачи ни запозна със създаването на ООН, с принципите на ООН и с органите. Ние проявихме голям интерес и задавахме много въпроси. Обсъждани теми бяха признаването на Косово като самостоятелна държава, диктаторството на Садам Хюсеин и още много интересни и актуални въпроси. За мен срещата ми с този професор беше от голямо значение, защото взех важното решение да уча право. Посещението ни във Food and agriculture organisation беше много полезно за нас, защото се запознахме с глобалните проблеми, свързани с изхранването на населението. След това обсъдихме Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) и давахме идеи, какво всеки от нас може да направи за по-добър живот. Накрая на конференцията получихме сертификати за успешно завършили Лятното училище по ЦХР.



Но както знаете, е грех да посетиш Рим и да не опиташ италианска пица и паста. И затова ние също опитахме вкусните ястия, приготвени от ръцете на едни от най-добрите италиански готвачи.

Атмосферата и хората, забележителностите и природната красота оставиха усмивки на лицата ни. Имам чувството, че те винаги ще са в мен и когато си спомням за всичко, усмивката ще се появява отново и отново. И с тайна надежда, че отново ще се върнем там аз започвам учебната година с много положителни емоции и щастливи моменти.